

Άγιος Ιουστίνος- Επιθυμώντας αιώνιο και καθαρό βίο, επιζητούμε την διαμονή μετά του Θεού, του Δημιουργού του σύμπαντος!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Άγιος Ιουστίνος ο φιλόσοφος και μάρτυς

Απολογία Α'

1. Προλογική έκκληση υπέρ δικαίας κρίσεως της υποθέσεως των Χριστιανών.

Συνέχεια από εδώ: <https://www.pemptousia.gr/2025/06/agios-ioustinos-o-filosofos-kai-martys-katigoroumaste-oti-eimaste-christianoι-to-de-christo-den-einai-dikaio-namiseitai/>

Έτσι δε αποκαλούμαστε και άθεοι. Και ομολογούμε ότι ως προς τους τέτοιους νομιζόμενους θεούς είμαστε άθεοι, αλλά δεν είμαστε ως προς τον αληθέστατο και πατέρα της δικαιοσύνης και σωφροσύνης και των άλλων αρετών και απαλλαγμένο κακίας Θεό.

Σεβόμαστε και προσκυνούμε εκείνον και τον εξ αυτού προελθόντα Υιό και τον διδάξαντα εμάς αυτά και το πλήθος των άλλων αγαθών αγγέλων οι οποίοι ακολουθούν αυτόν και είναι εξομοιωμένοι με αυτόν, και το προφητικό Πνεύμα, τιμώντας αυτούς με λόγο και αλήθεια και διδάσκοντας περί αυτών γενναιόδωρα σε κάθε επιθυμούντα, όπως διδαχθήκαμε.

Αλλά θα πει κανείς ότι ήδη μερικοί Χριστιανοί συλληφθέντες αποδείχθηκαν κακούργοι.

Βεβαίως σεις, αφού εξετάσετε την διαγωγή των κατηγορουμένων, καταδικάζετε πολλούς πολλάκις, αλλ' όχι εξ αιτίας των προαποδειχθέντων κακούργων.

Λοιπόν δεχόμαστε γενικά και εκείνο, ότι, όπως οι μεταξύ των Ελλήνων διδάξαντες τα αρεστά, σ' αυτούς καλούνται όλοι με ένα όνομα φιλόσοφοι, μολονότι τα διδάγματα τους είναι ενάντια το ένα στο άλλο, έτσι και στους σοφούς, οι οποίοι αναδείχθηκαν και αναγνωρίσθηκαν μεταξύ των βαρβάρων, το αποδιδόμενο όνομα είναι κοινό· διότι ονομάζονται όλοι Χριστιανοί.

Απ' όπου, ζητούμε να κρίνονται οι πράξεις όλων των καταγγελλομένων σε σας, ούτως ώστε να τιμωρείται ο αποδειχθείς ως άδικος, αλλ' όχι ως Χριστιανός· εάν δε φανεί κανείς αθώος, να απολύεται· διότι δεν αδικεί τίποτε με την ιδιότητα του ως Χριστιανού.

Βεβαίως δεν θα απαιτήσουμε να τιμωρήσετε τους κατηγορούς μας, διότι τους αρκεί η ενυπάρχουσα σ' αυτούς πονηρία και άγνοια των καλών.

Ότι δε είπαμε αυτά προς δική σας χάρη, αντιληφθείτε το, από το ότι είναι στα χέρια μας να αρνούμαστε την ιδιότητα του Χριστιανού, όταν δικαζόμαστε. Αλλά δεν το πράττουμε, διότι δεν θέλουμε να ζούμε ψευδολογούντες.

Επιθυμώντας αιώνιο και καθαρό βίο, επιζητούμε την διαμονή μετά του Θεού, του Πατρός και Δημιουργού του σύμπαντος, και σπεύδουμε να ομολογήσουμε, όσοι είμαστε πεπεισμένοι και πιστεύουμε ότι δύνανται να επιτύχουν τούτο οι πείσαντες τον Θεό δια έργων ότι τον ακολουθούσαν και ποθούσαν την μετ' αυτού διαμονή, όπου δεν επηρεάζει η κακία.

Εν συντομία λοιπόν αυτά είναι εκείνα, τα οποία προσδοκούμε και έχουμε μάθει από τον Χριστό και διδάσκουμε.

Ο δε Πλάτων ομοίως είπε ότι ο Ραδάμανθυς και ο Μίνως θα τιμωρήσουν τους αδίκους οι οποίοι έρχονται προς αυτούς*. εμείς δε λέμε ότι θα γίνει το ίδιο πράγμα, αλλ' από τον Χριστό, θα παρουσιασθούν κατά τα ίδια σώματα με τις

ψυχές και θα τιμωρηθούν με αιώνια κόλαση, αλλ' όχι μόνο για μία χιλιετή περίοδο, όπως είπε εκείνος. Εάν λοιπόν πει κανείς ότι τούτο είναι απίστευτο και αδύνατον, η πλάνη αφορά σ' εμάς και όχι σ' άλλον, εφ' όσον δεν αποδειχθεί ότι αδικούμε δια έργων.

* Βλ. Πλάτωνος, Γοργίας 523 Ε. Φαίδρος 249Α.

Ιουστίνου φιλοσόφου και μάρτυρος. Άπαντα τα έργα. Πατερικές εκδόσεις «Γρηγόριος ο Παλαμάς».

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)